

Posudek vedoucího práce

na diplomovou práci Kristiny Krejčí na téma:

Notář a civilní proces

Autorka předkládá k hodnocení diplomovou práci na shora uvedené téma o rozsahu 73 stran vlastního textu.

Především je třeba ocenit volbu tématu. Předmětem autorčina zájmu jsou vzájemné souvislosti činnosti notáře a civilního procesu. Vztah mezi oběma má mimořádný význam pro právní jistotu a proto je třeba je zkoumat.

Systematika práce je zvolena vhodně. Text práce je rozvržen logicky a věcně správně a žádná významná souvislost notářské činnosti a civilního procesu není pominuta. Lze proto konstatovat, že téma je předloženou prací v zásadě vyčerpáno.

Nejprve se autorka (po úvodní poznámce, vysvětlující její přístup k tématu) zabývá postavením a činností notáře obecně a stejně tak obecně připomíná povahu a zásady civilního procesu. Zmiňuje i historické milníky ve vývoji postavení notáře a rozsahu a významu jeho agendy. Za přelomové - z hlediska moderních a obecně uznávaných principů - označuje správně léta 1848-1850.

Autorka deklaruje principy notářské činnosti a mezi nimi princip poradenský nebo poučovací, ačkoli jsou oba značně problematické z hlediska neutrality notáře.

Těžištěm práce jsou partie věnované řízení o pozůstalosti a sepisování notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti, resp. veřejným listinám jakožto důkaznímu prostředku. Tím autorka naplnila svůj diplomový úkol, neboť jde o instituty bezprostředně související s civilním procesem.

V části věnované pozůstalostnímu řízení autorka zmiňuje též rozvrh práce a jeho důsledky pro dělení agendy pozůstalostního řízení mezi jednotlivé notáře. V rámci ústní obhajoby by mohla doplnit důsledky (dosud neúčinné) novely, která upravuje využití tzv. náhodného

generátoru. Oceňuji, že autorka kvalifikovaně zmiňuje i důsledky tzv. evropského dědického osvědčení.

Partie věnovaná notářským zápisům se svolením k vykonatelnosti představuje nejkvalitnější část hodnocené práce. Autorka ji zpracovala s náležitou mírou hloubky analýzy (vždy připomíná a hodnotí předchozí právní úpravu a její nedostatky) a na základě rozboru rozsáhlého okruhu soudních rozhodnutí. Argumentuje přesvědčivě ve prospěch závěrů, které vyslovuje (např. v otázce přesnosti a určitosti určení prodlení a výše úroků, která byla a je předmětem nesouladu názorů Ústavního soudu ČR a Nejvyššího soudu ČR). Autorka takto podrobně rozebírá všechny typy notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti, přípustné de lege lata. V rámci ústní obhajoby by autorka mohla vyslovit svůj názor na meze notářova vlivu na obsah právního jednání, který nepochybně naráží na jeho žádoucí neutralitu a dále pak doplnit svou představu o jednoznačnosti a přesnosti určení svolení povinné strany. I závěrečné kapitoly, které autorka věnuje notářským zápisům do veřejných rejstříků, resp. poskytování právní pomoci, jsou zpracovány fundovaně.

Na základě shora uvedeného hodnocení proto **doporučuji** předloženou práci k ústní obhajobě, v jejímž průběhu necht' se autorka vyjádří k námětům shora uvedeným.

Navrhovaná klasifikace: výborně.

V Praze dne 23.12.2017

Doc.JUDr.Alena Macková, Ph.D.